

ske Skibe ere trufne mod saadanne Ulykker, for betryggende for de Folk, som skulle rejse med Skibene? Disse to Spørgsmaal angaaende Sølovens Revision og Redningsforanstaltningerne paa danske Skibe har jeg altsaa villet benytte Lejligheden til at stille til den højtærede Minister.

Ministeren for Handel og Søfart (Muns): Overfor den Bemærkning, der kom fra det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Sylov) om, at den franske Tekst mangler, skal jeg kun tilføje, at det selvfølgelig er en Translatøroversættelse, der foreligger. Det havde maaske været det korrekteste at sende selve den franske Tekst til alle Medlemmer, men man gik ud fra, at det vilde være bekvemmere med en Oversættelse, og at man, naar det var en Translatør, der havde oversat det, maatte være tilfreds dermed.

Overfor det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) vil jeg gerne først og fremmest bemærke, at selvfølgelig har Søfarten været forespurgt. Ikke alene har Direktør Will, der er Formand for Fællesrepræsentationen, underskrevet og været Medlem af Udvalget, men selve Fællesrepræsentationen har selvfølgelig været officielt forespurgt og har givet Sagen sin fulde Tilslutning. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem behøver at nære nogen Ængstelse i saa Henseende. Og man maa jo ikke glemme, at det er af meget stor Betydning at faa Forslaget fremmet saa hurtigt som muligt. Jeg ser mig i Stand til netop i Dag at kunne meddele, at der til Udenrigsministeriet er indgaaet Meddelelse om, at England har accepteret Konventionen og har forespurgt, om Danmark vil slutte sig dertil, og hvornaar man kunde vente Tilslutning. Ærede Medlemmer ville saaledes se, at Forslaget fremkommer med et stærkt autoritativt Præg, og dansk Skibsfarts Fællesrepræsentation anbefaler det jo ogsaa varmt. Klart er det, at det er af Betydning for en stor Nation, er det virkelig af langt større Betydning for en lille Nation ikke at blive lukket ude fra den almindelige Koncert.

I Anledning af Bemærkningen om de forskellige Tekster skal jeg kun henpege paa et Forhold, idet jeg i saa Henseende henviser til Sp. 4779 i Motiverne, hvor der i Begyndelsen af 5te Stykke staar: „Medens de norske delegerede ville foreslaa den tilsvarende Ændring indført i Lov om den borgerlige Straffelovs Ikrafttræden 22. Maj 1902 § 21, har der ikke for de svenske delegerede foreligget Foranledning til

at foreslaa nogen Lovændring paa det her omhandlede Punkt“. Med andre Ord, Forholdet kommer ind under forskellige Landes Lovgivning, og derfor kan man ikke sammenligne nøjagtig den ene Ændring, som staar her, med en anden. I den Henseende kan jeg naturligvis kun slutte mig til de sagkyndige, der have udarbejdet Teksten sammen. Jeg skal meget varmt anbefale Sagen og betragter det som havende ganske overordentlig stor Betydning for Danmark, at vi vilde kunne slutte os til denne Konvention.

Overfor det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) skal jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Arbejdet i Sølovsudvalget kun sige, at det var en lang Tekst paa Medlemmernes Navne, det ærede Medlem læste op, men det var i Virkeligheden ogsaa en endnu længere Tekst over de Arbejder, som vedkommende Udvalg har paataget sig at føre til Ende. Den omfatter jo Mandskabsbestemmelserne og vedrører en uendelig Række Punkter med Hensyn til hele vor Søfarts økonomiske Eksistens. Det vil derfor let forstaaes, at dette Udvalg har maattet tage en meget lang Tid til Udførelsen af dette meget store Arbejde. I Øjeblikket staar det saaledes, at selve Sagen er gennemgaaet i det væsentlige, i første Omgang er man omtrent færdig, og der har været nedsat forskellige Rækker af Underudvalg, der have behandlet de enkelte Spørgsmaal. Jeg haaber at være i Stand til til Efteraaret, hvis jeg skulde have den Ære at være Minister til den Tid, at forelægge et Lovforslag om Sagen. Bestemt kan jeg naturligvis ikke sige det, da det er saa stort et Arbejde, der ligger for, men jeg kan ikke sige bedre end, at jeg haaber at kunne gøre det.

Saa rejste det samme ærede Medlem et andet Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes vi ere stillede overfor en Katastrofe som den, vi nu have set overgaa „Titanic“. Søloven indeholder kun den almindelige Regel, at Skibsføreren har at sørge for Skibets Sødygtighed, derunder dets Udrustning med Redningsmateriel. Derimod have de Tilsynslove, som vi i de sidste Par Aar have vedtaget, eller rettere de ministerielle Bekendtgørelser, der slutte sig til disse Love, givet detaljerede Bestemmelser om de Krav, der stilles til Redningsmateriel. Jeg skal begynde med at omtale Sejlskibe. Alle Sejlskibe skulle, foruden et vist Antal Redningskranse, have 1 Redningsbælte for hver ombordværende, og endvidere skulle de have